

Вилбоа, Константинъ Петровичъ — руски пѣсневъ компонистъ, род. 29 май 1817 въ Петербургъ, умр. 12 юли 1882 въ Варшава; офицеръ, любителъ въ музиката, В. е писалъ въ лекъ стилъ романси и дуети (отъ последнитъ най-много популяренъ „Моряки“, пѣтъ и у насъ) и хармонизиралъ руски народни пѣсни — за единъ гласъ, съ пиано, и за разни инструменти.

Вилемъ, Гейомъ Луи — Wilhem, Guillaume Louis — музикаленъ педагогъ, основателъ на французскитъ мѣжки пѣвчески друщества „Орфеонъ“, род. 18 дек. 1781 въ Парижъ, умр. 26 апр. 1842, сѣщо въ Парижъ; воененъ музикантъ, после ученикъ на Парижката консерватория и учителъ по музика въ Сень-Сирското военно училище и въ лицея „Хенрихъ IV“. Въвеждането на пѣнието като незадължителенъ предметъ въ Парижкитъ училища, въ които той прилага своята „аналитична“ метода на обучение, е голѣма заслуга на В. къмъ французското музикално развитие. В. е авторъ на голѣмитъ хорови, а capella, сборници „Орфеонъ“ — (10 тома) и много книги и статии изъ областта на музикалната педагогия.

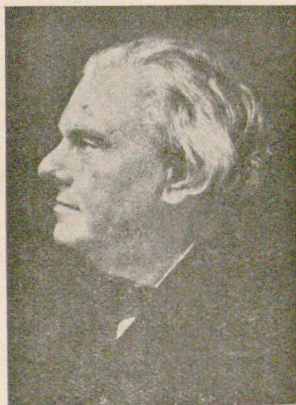
Вилнеръ, Артуръ — Willner, Arthur — компонистъ, род. 5 мартъ 1881 въ Турнъ при Теплицъ, училъ при Райнеке въ Лайпцигската консерватория и Райнбергеръ и Туйле — въ Мюнхенската академия. 1903—24 е преподавателъ по контрапунктъ и композиция, и замѣстникъ-директоръ въ Щерновата консерватория въ Берлинъ, следъ което живѣе въ Виена и Цариградъ. Композиции: симфония за голѣмъ оркестъръ; концертъ за струненъ оркестъръ; 5 сонати „Отъ день и нощъ“; два сборника фуги, танцови пѣсни и др. пиеси — за пиано, вариации — за пиано; 3 сонати за цигулка и пиано; 2 сонати — за 2 цигулки (несъпроводни); сюита за цигулка и пиано; хорални форшпили за органъ; пѣсни за тригласенъ хоръ и оркестъръ, пѣсни за мѣжки хоръ и оркестъръ и много други пѣсни.

Вилота, фр. Villotte — малка вокална, многогласна творба, въ най-простъ народенъ стилъ, която се е пѣяла презъ XVI ст.

Вилхаръ, Серафинъ Франъ — Vilhar, Serafin Fran — словенски ком-

понистъ, род. 5 ян. 1852 въ Сеножечъ, училъ музика при протестантския пастиръ Теодоръ Елцей въ Люблина; следъ свършване на музикалното си учение въ Прага (при Блажекъ и Скухерски), билъ диригентъ въ Бѣла църква — въ Темишваръ, учителъ въ музикалния приютъ въ Карловицъ, после въ Сплитъ, а 1891 — въ Зарегбъ. Компониралъ е 41 пѣсни (solo), съ съпроводъ на пиано, 79 смѣсени хорове, 124 мѣжки, и 11 мѣжки хорове съ оркестъръ, 4 оркестрови композиции за хоръ и органъ, 4 опери („Звонимиръ“, „Смилиана“, „Иванска царица“, „Лопудско сираче“) и две оперети — „г-жа Покохидровича“ и „Усташке неволя“. Дълги години е билъ диригентъ въ разни градове на Хърватско.

Вилхелми, Августъ Емилъ Даниелъ Фридрихъ Викторъ — Wilhelmj, August Emil Daniel Friedrich Victor — прочутъ цигуларъ, род. 21 септ. 1845 въ Узингенъ (Насау), умр. 22 ян. 1908 въ Лондонъ, ученикъ на херцогския концертмайсторъ въ

Августъ Вилхелми

Висбаденъ-Фишеръ; 9 годишенъ свиря публично съ очудваща за възрастта си успѣхъ, но бащата не се съгласявалъ да го посвети на музиката — и едва когато се застѣпва Листъ, очуденъ отъ таланта му,